

A parfüm halhatatlansága

2013 július 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Bár a halhatatlanság eszenciáját még nem találták meg, halhatatlannak t?n? illatok születnek az emberi fejekben és a kémiai laboratóriumokban. A parfüm maga a titok, és az illékony élmény sokáig ott rezeg a leveg?ben.

A folyamatos fejlesztések és az illatkreátorok szárnyaló fantáziája eredményeként újabb és újabb illatok izgatják az

orrunkat. (Ám nem minden parfüm, ami szagos! Kiváltképp a divatos illatokat hamisítják el?szeretettel, egy speciális eljárás, a kromatográfia segítségével.)

A parfüm az "érzékek nagyszonya", prózáiban fogalmazva: az illóolajok legnagyobb koncentrációja. *Babucs Éva Parfüm 2000* című könyve szerint parfümnek csak az az extraktum, vagyis kivonat nevezhető, mely az oldószerben a legnagyobb arányban tartalmazza az illateszenciát. A parfüm alkoholkoncentrátuma határozza meg a minőségét és a bolti árát. A legnagyobb arányú hígítás eredményeként keletkezik az "eau", vagyis a "víz", és 1-3 százalékos hígítású a Splash Cologne, azaz a kölnivíz, amely már hosszan megtartja illatát. A gyakran használt Eau de Toilette 4-8 százalékos illateszenciát tartalmaz körülbelül 80 százalékos alkoholfokban. Az illatok alkímijának csúcsteljesítménye az Eau de Parfum, amelynek 90-96 százalékos alkoholtartalmában 15-20 százalékos illateszencia-koncentrátum bújik meg.

A természetes illatszereket f?ként desztillációval növényi nyersanyagokból, virágokból, gyökerekből, fából

vagy pedig állati eredetű mirigyváladékokból, szekrétrumokból kreálják. A felszintetikus anyagokat természetes anyagokból izolálják, a mesterséges alapanyagú illatokat természetesen kémiai úton állítják el?.

Egy parfüm állhat 60-70, de akár több száz összetevőből is. Az eljárások során nagyrészt növényi alkotóelemeket, jázmin, levendulát, tölgyfahéjat, ylang-ylangot, szantálfát és óvatos becslések szerint is mintegy 250 fajta természetes növényi alapanyagot lehet felhasználni, ha a parfümkészítők újabb illatexpedícióra vállalkoznak. Az állatvilágban az ámbrás cet és a pézsma, egy ázsiai páros ujjú patás mirigyváladéka szolgál különleges, egészen ?si, erotikus asszociációkat keltő illatanyaggal. A megkülönböztethető illatok száma körülbelül 60 ezer, de e hatalmas mennyiséget még nem sikerült ez idáig teljes mértékben rendszerezni. Legismertebb és nemzetközileg legelterjedtebb módszer a Haarmann- és Reiner-féle rendszer, amely különbséget tesz a női és a férfiillatok között.

A parfümöknek sajátos, úgynevezett illatérzékesülési idejük van, amely a friss, tiszta bőrön tart a legtovább. Hiábavaló fáradozás tehát a parfümöt - XVIII. századi módon - teszta elnyomására használni.

Orrunknak a könnyen illanó anyagok adják a parfümről az első benyomást, ez az a bizonyos fejillat. A szívjellegű közepes, az alapot pedig a nagyon lassan ?n? illatelemek képezik, melyek több órán keresztül hatnak. A parfümkészítők legnehezebb feladata éppen az, hogy az összeállított illatkompozíció az elképzelések szerint valósuljon meg mindhárom fázisban. A legfontosabb technikai fázis az alapanyagokból az illatok kinyerése, mely a mai parfümipar szabályai szerint leginkább desztillációval (lepárlással), extrakcióval, enfleurage-zsal és sajtolással történik. A lepárlás régről ismert folyamatát a növényi illóolajok legoptimálisabb kinyeréséhez használják. A felületi és a belső illóolajok kinyerése után, mely eltarthat 6-12 óráig is, csak a hűtés, szűrés, tisztítás nagy körültekintéssel végzett műveletei garantálják, hogy a kívánt komponens és tisztaságú oldatot kapjunk. Tárolásuk alumínium- vagy vaslemez tartályokban történik, hogy a káros folyamatokat (oxidációt) megakadályozzák.

Amennyiben a választott növényi

alapanyag kémiai tulajdonságai miatt a desztilláció nem gazdaságos, az acetonnal, benzollal történő oldószeres eljárás a célravezetőbb módszer. A narancs, a citrom, a grépfrút, tehát a citrusfélék illóolajai nagyon érzékenyek, ezért csak hideg eljárással, sajtolással nyerhető ki a gyümölcsökből az áhított esszencia. Egy másik módszer, az enfleurage préseléses eljárás során az illatanyagokat zsírral kötik meg, majd alkohollal oldják fel őket. A gardéniából például nem nyerhető ki illóolaj, tehát marad a kevésbé romantikus módszer, a tisztán szintetikus alapanyagokból, vegyi úton történő előállítás.

Az alapillatok kinyerésével azonban csak "hangjegyeket" kapunk, magát az illatot, a "dallamot" az illatkező komponálja a bázisillatra: boszorkánykonyhájában díszíti illatokkal, rögzíti szerekkel hígítja, kezel, variálja. A kész mestermunka tökéletesen illeszkedik az illattrendekbe, a vásárlók pedig csodálatlan szimatukkal hitelesítik a hosszú kémiai eljárások és a kreatív alkotómunka új elegyét. A modern alkímisták egy-egy sikerült, harmonikus illata talán újabb lépést jelent az örök titok, a halhatatlanság felé.

Szederkényi Éva, hetivalasz.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
